

یکشنبه 4 مرداد 3 شعبان 26 ژوئیه

سوّم شعبان از اعیاد و از ایام بافضیلت سال است. زیرا در این روز امام سوّم شیعیان، حضرت ابی عبدالله الحسین(ع) دیده به جهان گشود...

اعمال و عبادات

سوّم شعبان از اعیاد و از ایام بافضیلت سال است. زیرا در این روز امام سوّم شیعیان، حضرت ابی عبدالله الحسین(ع) دیده به جهان گشود و برای چنین روزی اعمال و عباداتی بیان شده است، که به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنیم:

1- دو رکعت نماز در شب سوم شعبان، که در هر رکعت، پس از سوره حمد، بیست و پنج بار سوره توحید (قل هو الله احد) قرائت گردد.

از پیامبر اکرم(ص) روایت شد که هر کسی این نماز را به جای آورد خداوند سبحان در روز قیامت، هشتاد در بهشت را برایش می‌گشاید و هفتاد در آتش جهنم را بر رویش می‌بندد و او را به هزار پوشش زینتی و هزار تاج مزین می‌کند.

2- روزه گرفتن در روز سوم شعبان.

3- خواندن دعا و مناجات.

به نقل شیخ طوسی(ره)، توقیعی به دست قاسم بن علاء همدانی، وکیل امام حسن عسکری(ع) رسید، مبنی بر این که مولای ما اباعبدالله الحسین(ع) در روز پنجشنبه، سوم شعبان دیده به جهان گشود، پس این روز را روزه بگیر و این دعا را بخوان: اللهم اني اسئلك بحق هذا المولود في هذا اليوم الموعود بشهادته قبل استهلاله و ولادته ... هم چنین خواندن دعاهایی که خود اباعبدالله الحسین(ع) در آخرین روز حیاتش، هنگامی که دشمنان خدا وی را احاطه کرده بودند، خوانده بود: اللهم انت متعالی المكان، عظیم الجبروت، شدید المحال، غنی عن الخلق ...

ميلاد مسعود امام حسين(ع) در سال چهارم هجري قمری

امام حسین(ع) فرزند امیرمؤمنان علی بن ابی طالب(ع) و فاطمه زهرا(س)، دومین فرزند آن دو بزرگوار و محبوب پیامبر اکرم(ص) بود.

بر اساس احادیث و روایات متعدد، تولد امام حسین(ع) و شهادت مظلومانه اش به دست دشمنان اسلام، پیش از تولد آن حضرت، از سوی جبرئیل امین و پیامبر عظیم الشان پیش‌گویی شده بود. از جمله آن‌ها، حدیث ذیل است:

امام صادق(ع) فرمود: جبرئیل امین بر رسول خدا(ص) فرود آمد و عرض کرد: ای محمد! به راستی خدای سبحان تو را بشارت داد به مولودی از دخترت فاطمه زهرا(س)، ولیکن امتت وی را پس از تو خواهند کشت.

پیامبر(ص) فرمود: ای جبرئیل! سلامم را به پروردگار برسان و بگو مرا به مولودی که امتم، پس از من وی را می‌کشند، نیازی نیست.

جبرئیل امین به سوی آسمان عروج کرد و سپس بازگشت و همان پیام را تکرار کرد.

پیامبر اکرم(ص) نیز گفتار پیشین خود را تکرار کرد و از پذیرش مولودی که مسلمانان وی را می‌کشند امتناع نمود.

جبرئیل برای بار سوم فرود آمد و گفت: ای محمد! پروردگار سبحان سلامت می‌رساند و تو را به این امر مهم بشارت می‌دهد که امامت و ولایت را در نسل تو قرار داده است. پیامبر(ص) با دریافت این پیام شادمان شد و گفت: پذیرفتم و به آن خرسندم. آن‌گاه پیامبر(ص) این پیام مهم الهی را به اطلاع دخترش حضرت فاطمه زهرا(س) رسانید و فاطمه(س) در نهایت ادب، پاسخ داد: پدرجان! مرا به فرزندی که امتت او را می‌کشند، نیازی نیست.

پیامبر(ص) بشارت خداوند منان را به فاطمه زهرا(س) ابلاغ کرد و گفت: دخترم فاطمه! همانا خداوند سبحان امر مهم امامت و ولایت و وصایت را در ذریه من [از همین مولود] قرار داده است.

فاطمه(س) با شنیدن این بشارت الهی و تضمین غیرقابل‌خشه پروردگار، به پدر ارجمندش گفت: پدرجان! من نیز به تولد این مولود خجسته خرسندم.

بنابراین، پیامبر اکرم(ص) و دخترش فاطمه زهرا(س) و دامادش علی مرتضی(ع) و جبرئیل امین و فرشتگان الهی، همگی منتظر مولود مبارک آثار بوده و برای دیدنش لحظه شماری می‌کردند. سرانجام، انتظار به پایان رسید و در روزی مبارک از ایام مبارک شعبان، از دامن پاکیزه فاطمه زهرا(س)، نور جهان آرای امام حسین(ع) آشکار گردید و این نوزاد گران‌مقام، پا به هستی و حیات دنیوی گذاشت و شادمانی فرشتگان و آدمیان را فراهم کرد.

از امام صادق(ع) روایت شد: هنگامی که امام حسین(ع) دیده به جهان گشود، جبرئیل امین از سوی پروردگار متعال مأمور گردید تا همراه هزار فرشته، جهت تهنیت و شادباش گویی به نوزاد فاطمه زهرا(س)، به زمین فرود آیند.

داستان "فطرس" و رهایی این فرشته الهی از عذاب و کیفر خدایی، به برکت تولد امام حسین(ع) در همین حدیث بیان گردیده است.

درباره تاریخ تولد امام حسین(ع) اتفاق چندانی میان مورخان و سیره‌نویسان نیست. برخی روز پنجم شعبان سال چهارم

قمری، برخی سوم شعبان و برخی دیگر، روزهای نخست شعبان (بدون تعیین روز ولادت) را زادروز آن حضرت می دانند. ولی مشهور میان شیعیان، بر اساس توقیع شریفی که به دست قاسم بن علاء همدانی، وکیل امام حسن عسکری(ع) رسید، تولد اباعبدالله الحسین(ع) در روز سوم شعبان بوده است.

نام شریف امام حسین(ع) در تورات "شیر" و در انجیل "طاب" و کنیه اش ابوعبدالله و لقب هایش سبط، سبط ثانی، سید، سید شباب اهل الجنة، رشید، طیب، وقی، مبارک، زکی و تابع لمرضاة الله می باشد. پیامبراکرم(ص) در حدیثی، درباره امام حسن(ع) و امام حسین(ع) فرمود: من أحب الحسن و الحسین أحبته، و من أحبته أحب الله، و من أحبه الله أدخله الجنة، و من أبغضهما أبغضته، من أبغضته أبغضه الله، من أبغضه الله أدخله النار.

ورود امام حسین(ع) به مکه معظمه در سال 60 هجری قمری

امام حسین(ع) پس از آن که از درخواست عامل مدینه برای بیعت با یزید بن معاویه امتناع کرد و به صورت اعتراض آمیز، شهر مدینه را ترک و به سوی مکه حرکت کرد، در شب جمعه، سوم شعبان سال 60 هجری قمری وارد مکه معظمه گردید و به هنگام ورود، این آیه را تلاوت می کرد: و لَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ.

حرکت آن حضرت از مدینه، در 28 رجب و ورودش به مکه در سوم شعبان و در کل، به مدت پنج روز در راه بود. پس از آن که وارد مکه معظمه گردید، اهالی این شهر مقدس به استقبالش شتافتند. بزرگان و صاحب نفوذان مکه [اعم از ساکنان دایمی و زایران و حاجیان] هر روز به زیارتش رفته و از محضر پرفیض وی بهره مند می شدند.

عبدالله بن زبیر که یک روز پیش از حرکت آن حضرت از مدینه، به سوی مکه گریخته و در این مکان مقدس، پناه گرفته بود، امید بسیار داشت که اهالی مکه وی را در مبارزه با یزید بن معاویه همراهی کرده و وی را در دست یابی به حکومت یاری کنند. ولی با تشریف فرمایی امام حسین(ع) به مکه، اکثر مردم با امام حسین(ع) ارتباط برقرار کرده و از اهداف و انگیزه هایش باخبر شدند و بدین لحاظ عبدالله بن زبیر را به حاشیه راندند. بدین جهت عبدالله بن زبیر در باطن، از آمدن امام حسین(ع) به مکه معظه، ناخرسند بود و دلش می خواست که آن حضرت به هر بهانه ای، این شهر را ترک کند و زمینه را برای بلند پروازی های وی فراهم نماید. امام حسین(ع) بدون در نظر گرفتن جاه طلبی های عبدالله بن زبیر و سخت گیری های عاملان و مأموران یزید، به روشن گری مسلمانان در مکه پرداخت.

آن حضرت از سوم شعبان تا هشتم ذی حجه، به مدت چهار ماه و پنج روز در مکه معظمه اقامت نمود و پس از آن که با دعوت انبوه و سراسری کوفیان مواجه گردید، در هشتم ذی حجه سال 60 قمری، مکه معظمه را به قصد کوفه ترک کرد.

تولد حاج میرزا حسین اصفهانی در سال 1251 هجری شمسی

حاج میرزا حسین اصفهانی از عالمان بزرگ قرن 13 هجری قمری در سال 1251 هجری شمسی متولد شد. اصفهانی بعد از اتمام تحصیلات اولیه در یزد، از طریق هندوستان به مکه رفت و بعد از مدتی در تهران اقامت گزید. از تألیفات میرزا حسین اصفهانی «بحر الحقایق، تفسیر قرآن و زبده الاسرار» را می توان نام برد.

تولد مرحوم آیت الله خادمی فرزند آقا سید جعفر خادم الشریعه در سال 1319 هجری قمری

مرحوم آیت الله خادمی فرزند آقا سید جعفر خادم الشریعه در سال 1319 هجری قمری در اصفهان بدنیا آمد. آیت الله خادمی پس از کسب درجه اجتهاد در نجف به اصفهان بازگشت و به تدریس خارج فقه و اصول پرداخت. وی در عرصه سیاست نیز فعالیت گسترده ای داشت و مبارزات خود را از زمانی آغاز کرد که رضاخان اقدام به کشف حجاب بانوان کرد. آیت الله خادمی همچنین در ملی شدن صنعت نفت با آیت الله کاشانی همکاری کرد و با شهید نواب صفوی رهبر فداییان اسلام ارتباط نزدیک داشت. آیت الله خادمی در دوران انقلاب اسلامی همگام و همراه با مردم مبارز برای دستیابی به حکومت اسلامی مبارزه کرد. آیت الله خادمی در دو دوره از مجلس خبرگان حضور داشت. از تألیفات وی «رهبر سعادت یا دین محمد» را می توان برشمرد.

تصویب قانون کاپیتولاسیون در سال 1343 هجری شمسی

طبق این قانون، مأمورین سیاسی و مستشاران خارجی در ایران از تعقیب قانون و جزای مصون هستند و در صورت ارتکاب جرم یا عمل خلاف قانون به کشورشان جهت بررسی یا محاکمه عودت داده خواهند شد. رژیم پهلوی از ترس عکس العمل مردم خبر تصویب این قانون را تا مدتی اعلام نکرد.

درگذشت دکتر حمید عنایت نویسنده و مترجم در سال 1361 هجری شمسی

دکتر حمید عنایت نویسنده و مترجم توانای ایرانی در سال 1361 هجری شمسی با زندگی وداع کرد. ایشان پس از اخذ درجه کارشناسی در ایران برای ادامه تحصیل به انگلستان سفر کرد و بعد از دریافت دکتری در رشته اقتصاد و علوم سیاسی از دانشگاه لندن به وطن بازگشت. دکتر عنایت از آن پس به تدریس و تحقیق در دانشگاه تهران مشغول شد و در مدت عمر کوتاه خود کتابها و مقاله های متعدد در زمینه فلسفه و اندیشه سیاسی تألیف و ترجمه کرد. از این استاد فرزانه آثار ارزشمندی چون سیری در اندیشه سیاسی غرب؛ تاریخ طبیعی دین؛ و اسلام و سوسیالیسم باقیمانده است.

درگذشت استاد سیف اللهی یزدانی هنر خوشنویس در سال 1362 هجری شمسی

استاد سیف اللهی یزدانی هنر خوشنویسی بویژه خط نستعلیق در سال 1362 هجری شمسی بدرود حیات گفت. استاد یزدانی در زادگاهش دامغان و سپس به تهران به هنر آموزی پرداخت و سالها نزد استاد عل یاکبر کاوه شاگردی کرد. از جمله آثار استاد سیف الله یزدانی کتابت قرآنی زیبا و نفیس به خط نستعلیق و کتابت آثار چون شمع، جمع، دیوان حافظ، شاهنامه بایسنقری و ترجیح بند هاتف را می توان نام برد.